

Az
Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

részére

A
Pesti Központi Kerületi Bíróság
Gazdasági Csoport
1027 Budapest II.
Varsányi Irén u.40-44.
Levelezési cím:
1535 Bp. Pf.: 779.

útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG
G. CSOPORTJA 8.

FÖLJÁSTROMSZÁM: KEZDŐCÍMATOK:

Postán / Gyűjtőládán / Személyesen / E-mailen / Faxon

Érkezett: 2014 -05- 2 2

PÉLDÁNY: 3 IV. + 16

MELLÉKLET: 1 KÖZTÜK: + 16

FÖLJÁSTROMSZÁM: 302863/11
GUTÓIRATON:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: 11/1056-0/2014

Érkezett: 2014 JÜN 02.

Példány: 1 Kezelőiroda:

Melléklet: 7+3 db *Mei*

Alulírott [redacted], [redacted], [redacted] ni [redacted]: [redacted], [redacted]
[redacted] (a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm,
[redacted] s [redacted] s [redacted] i [redacted], [redacted] / [redacted] [redacted] [redacted]
[redacted] ól [redacted] [redacted] / [redacted] (1) bekezdése és 27. §-a alapján az
alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

I. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 252. § (2) és a 253. § (1) bekezdésének Alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését.

II. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a megsemmisíteni kért bírói döntések Alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (7) bekezdését.

III. Kérem az elsőfokon eljáró, Tisztelt Pesti Központi Kerületi Bíróságot, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 53. § (4) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszban támadott döntés végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggeszteni szíveskedjék.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. A megsemmisíteni kért, a Pp. 252. § (2) és a Pp. 253. § (1) bekezdésének Alaptörvény-ellenessége, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését.

1. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés:

Pp. 252. § (2) A másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét - a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem, illetőleg a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet

4.1.

24.G. (i)kk.

nélkül - végzéssel hatályon kívül helyezheti, és az első fokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasíthatja, ha az első fokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt szükséges a tárgyalás megisméltése, illetőleg kiegészítése.

Pp. 253. § (1) A másodfokú bíróság a fellebbezési tárgyalás alapján, ha nem a törvény megelőző rendelkezései szerint kell határoznia, az ügy érdemében dönt.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog:

XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege)

A Pesti Központi Kerületi Bíróság Gazdasági Csoportja a 24.G.302.863/2011/18. számú elsőfokú (P/3. alatt mellékelten csatolt) ítéletében a Panaszost, mint a perben alperesi felet, 3.000.000,- Ft megfizetésére kötelezte a Ptk. 361. § (1) bekezdése alapján. A Bíróság ítéletében kifejtette, „*hogy a felek között sem írásban, sem szóban a Ptk. 205 § (1) bekezdése szerinti szerződés nem jött létre. A felperes egy jövőben létrejövő szerződés reményére tekintettel előlegként utalta át a felperesnek a 3.000.000,- Ft-t.*„

Az ítélet ellen a Panaszos nyújtott be fellebbezést.

Az ügyben másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 4.Gf.76.142/2012. számú jogerős (p/2. sz. alatt mellékelten csatolt) ítéletében a következő megállapításokat tette:

„Az alperes a fellebbezésében helytállóan hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyításra szoruló tényekről és a bizonyítási teherről nem tájékoztatta az alperest a Pp. 3.§ (3) bekezdésében írtak ellenére.”

A másodfokú bíróság pótolta az elsőfokú bíróság ezen mulasztását, és a másodfokú eljárás során a Pp. 3. § (3) bekezdésére és a Pp. 164. § (1) bekezdésére figyelemmel a Panaszos (alperes) részére az általa bizonyítandó tényekre és az ezekkel kapcsolatos bizonyítási teherről a tájékoztatást megadta.

A másodfokú bíróság kimondta továbbá az alábbiakat:

„A bizonyítási teherről szóló tájékoztatás nem megfelelő volta, illetőleg elmaradása ugyan lényeges eljárási szabálysértésnek minősül, azonban ez a jelen esetben nem eredményezte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését a Pp. 252. § (2) bekezdése értelmében, ugyanis a másodfokú bíróság korrekciójának hatására a tárgyalás megisméltése, illetőleg kiegészítése nem volt szükséges.”

Panaszos hivatkozni kíván arra a tényre, hogy annak ellenére, hogy a bizonyítási teherről csak a másodfokú eljárás során oktatták ki, ez ellene a Pp. 233. § (1) bekezdése szerint fellebbezéssel nem élhetett.

233. § (1) Az első fokú bíróság határozata ellen - amennyiben a törvény ki nem zárja - fellebbezésnek van helye. Fellebbezéssel élhet a fél, a beavatkozó, végül az, akire a határozat rendelkezést tartalmaz, a rendelkezés reá vonatkozó része ellen.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alapján „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*”

Panaszos álláspontja szerint az ügydöntő, érdemi határozatok ellen a jogorvoslat lehetősége alkotmányosan nem zárható ki. A bizonyításra szoruló tényekről, és a bizonyítási teherről való tájékoztatásra kizárólag a fellebbezési eljárásban került sor, a másodfokú bíróság ebben a körben elsőfokú bírósággént jár el. Ennek ellenére Pp. hatályos szabályai nem teszik lehetővé sem a fellebbezési perorvoslatot [Pp. 233. § (1) bek.], sem a felülvizsgálatot (Pp. 270. §) abban az esetben, ha a pertárgy értéke nem haladja meg a 3.000.000,- Ft-t. *Az ilyen körben születő döntések ellen tehát a hatályos jog nem biztosít hatékony jogorvoslatot.*

A Panaszos számára sem rendes, sem pedig rendkívüli jogorvoslat nem volt biztosított, ilyet a Pp. nem ismer.

A Panaszos álláspontja szerint a jogalkotó mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet idézett elő azzal, hogy nem rendelkezett a másodfokú bíróság előtt, de az eljárás során első ízben, megvalósuló bizonyítási eljárás lefolytatása elleni jogorvoslat lehetőségéről.

Panaszos ellen jelen eljárásban 3.000.000,- Ft tőke mértékű keresetet terjesztett elő a felperes, ezért Panaszos esetében nem érvényesülhetett a Pp. 270. §-ban biztosított felülvizsgálat előterjesztéséhez való jog, tekintettel arra, hogy nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi ügyekben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték a hárommillió forintot nem haladja meg.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

Panaszos ellen felperes – a fizetési meghagyással indult ügyben – keresetében 3.000.000,- Ft valamint ezen összegnek 2009. november 7. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt összegem valamint perköltsége megfizetésére kérte kötelezni alperest.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 271. § (2) bekezdése szerint:

Pp. 271. § (2) Nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi ügyekben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 24. §, valamint 25. § (3) és (4) bekezdése alapján, továbbá a 25. § (3) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke a hárommillió forintot nem haladja meg. Ez az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik a sérelemdíj iránt indított perekre, a 23. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint a 24. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott ügyekre, valamint azokra az ügyekre, amelyek ingatlan tulajdonára vagy ingatlant terhelő jogra vonatkoznak, vagy ingatlanra vonatkozó jogviszonyból erednek, továbbá valamennyi olyan ügyre, amely megállapításra irányul.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményezték-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Az ügyben a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás nincs és nem is lehetett folyamatban, illetve Panaszos perújítást sem kezdeményezett az ügyben a jogorvoslat törvényessége érdekében

II. A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenessége, mivel sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (7) bekezdését.

1. A megsemmisíteni kért bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése:

A Pesti Központi Kerületi Bíróság Gazdasági Csoport 24.G.302.863/2011/18. számú elsőfokú ítélete és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 4.Gf.76.142/2012/8. számú jogerős ítélete, melyet a Panaszos 2014. március 18. napján vett kézhez.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

- hatósági ügyek tisztességes intézéséhez való jog

- jogorvoslathoz való jog

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

Panaszos mellékelten csatolja az ügyben született első-és másodfokú bírósági ítéleteket.

4. Indokolás arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

i) A hatósági ügyek tisztességes intézéséhez és a jogorvoslathoz való jog

A tisztességes eljáráshoz való jog alapvető jog. Elemei többek között a törvény előtti egyenlőség, az eljáró szervekhez kapcsolódó jogok, minthogy a törvényes bírójától senki sem lehet elvonni és az eljáró szerv függetlenségének axiómája. A tisztességes eljáráshoz való jog további részelemei magához az eljáráshoz kapcsolódnak. Ilyen jogelvek a nyilvánosság elve, az ésszerű időtartamon belüli döntéshez való jog, az anyanyelv használatának joga, és ilyen jog a jogorvoslathoz való jog is. A jogorvoslati jogosultság az igazságszolgáltatással összefüggő legfontosabb alkotmányos, illetve emberi jogok közé tartozik.

A jogorvoslat - eljárásjogi értelemben - valamely sérelmes vagy sérelmesnek vélt határozat megtámadása az (ügy)fél vagy az erre jogosult más személy részéről, azzal a céllal, hogy az arra feljogosított hatóság a határozatot bírálja felül és a jogsérelmet orvosolja.

A jogorvoslatot az kezdeményezheti, akinek a jogát vagy a jogos érdekét a hatóság által meghozott határozat sérti. A jogorvoslati jogosultság alanyi jog, tehát a jogorvoslati eljárás megindítása vagy meg nem indítása csak az érintett személy elhatározásának a függvénye lehet. A jogorvoslat alapja a hatósági határozat sérelmes volta. Ez a sérelem egyaránt lehet jogsérelem és érdeksérelem. Az alkotmány fentebb idézett rendelkezése szerint jogorvoslatnak akkor van helye, ha a hatósági döntés

valakinek a jogát vagy a jogos érdekét sérti. A jogsérelem alatt általában a „*törvénynek nem megfelelő állapotot*”, tehát az anyagi jogi vagy az eljárásjogi szabályok helytelen alkalmazását értjük.

Panaszos hivatkozni kíván a másodfokú bíróság ítéletében foglaltakra, mely szerint (4.Gf.76.142/2012/8. számú Főváros Törvényszák által hozott ítélet 6. oldal 5. bekezdés): „*Az alperes fellebbezésében helytállóan hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyításra szoruló tényekről és a bizonyítási teherről nem tájékoztatta az alperest a Pp. 3. § (3) bekezdésében írtak ellenére.*”

Panaszos álláspontja szerint azzal, hogy a Pp. 3.§ (3) bekezdése szerinti, a bizonyítandó tényekről és az ezekkel kapcsolatos bizonyítási teherről szóló tájékoztatást csak a másodfokú eljárásban kapta meg, csorbult a jogorvoslathoz való joga, azáltal, hogy a jogerős, másodfokú ítélet ellen már nem állt módjában jogorvoslattal élnie.

Míndezzel párhuzamosan Panaszosnak a tisztességes eljáráshoz való jogai – mint szélesebb kategória – is sérültek.

ii) A nemleges bizonyítási teher, mint a tisztességes eljáráshoz való jog része

A jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - a törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek feladata [3. § (3) bek.]. A felek bizonyítási kötelezettségéről szóló általános szabályt a törvényhozó az 1999. évi módosítás alkalmával az alapvető elvek között helyezte el. A 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli.

A per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el. A bizonyításra szoruló tényekről a bíróság köteles a feleket előzetesen tájékoztatni [3. § (3) bek.].

A Pp. 3. § (3) bekezdése szerint a bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége a törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli. A bíróság a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről köteles a feleket előzetesen tájékoztatni.

A bizonyítási kötelezettségre vonatkozó szabályok a gyakorlatban sohasem általában érvényesülnek, hanem mindig egy konkrét ügygel kapcsolatban. Azt, hogy adott esetben melyik félnek áll érdekében, hogy a bíróság az általa felhozott releváns tényeket valónak fogadja el, csak az eset összes körülményéből, így különösen az alkalmazandó anyagi jogi szabályból lehet megállapítani. Az általános szabályok alapján csak annyit lehet mondani, hogy azokat a tényeket, amelyek a keresettel érvényesített jog, illetve a keresettel szembeni védekezés alapjául szolgálnak, annak a félnek kell bizonyítania, aki a jogát vagy a keresettel szembeni védekezését érvényesíteni akarja.

Panaszos álláspontja szerint a másodfokon eljáró törvényszék a tisztességes eljáráshoz való jog csorbításával telepítette a bizonyítási kötelezettséget a Panaszosra. Álláspontunk szerint nem „nemleges bizonyítás” lefolytatása lett volna szükséges, hanem az általános szabályok szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket a felperesnek kellett volna bizonyítania, akinek érdekében állt, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el.

Panaszos azt is meg kívánja jegyezni, hogy mindezek ellenére kizárólag Panaszos tudta írásbeli teljesítésigazolással, és a felperes által befogadott számlával igazolni azt, hogy a szerződés szerű teljesítés megtörtént.

A vállalkozási szerződés teljesülésekor a felperes az írásbeli teljesítési igazolásban tanúsította, hogy a Panaszos a munkával elért eredményt valóban szerződés szerűen (hibátlanul, a megállapodott minőségben) szolgáltatta.

Annak ellenére tehát, hogy a már önmagában jogszabály ellenesen lefolytatott (ti. kinek mit kell bizonyítania), a bizonyítással kapcsolatos feladatokat Panaszos megtette, a bizonyítatlanságnak a következményei a terhére estek. Azaz annak ellenére, hogy a Törvényszék, bírói mérlegelés körében a per eldöntése szempontjából jelentős tény – jogellenesen - Panaszossal bizonyított, akinek sikerült okiratokkal alátámasztottan bebizonyítani a teljesítését, mégis mindezt a Törvényszék a Panaszos hátrányára számolta el.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

Panaszos ellen felperes – a fizetési meghagyással indult ügyben – keresetében 3.000.000,- Ft valamint ezen összegnek 2009. november 7. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt összegem valamint perköltsége megfizetésére kérte kötelezni alperest.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 271. § (2) bekezdése szerint:

Pp. 271. § (2) Nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi ügyekben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 24. §, valamint 25. § (3) és (4) bekezdése alapján, továbbá a 25. § (3) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke a hárommillió forintot nem haladja meg. Ez az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik a sérelemdíj iránt indított perekre, a 23. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint a 24. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott ügyekre, valamint azokra az ügyekre, amelyek ingatlan tulajdonára vagy ingatlan terhelő jogra vonatkoznak, vagy ingatlanra vonatkozó jogviszonyból erednek, továbbá valamennyi olyan ügyre, amely megállapításra irányul.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Az ügyben a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás nincs és nem is lehetett folyamatban, illetve Panaszos perújítást sem kezdeményezett az ügyben a jogorvoslat törvényessége érdekében.

III. Végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem

Kérjük az elsőfokon eljáró, Tisztelt Pesti Központi Kerületi Bíróságot, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény. 53. § (4) bekezdése alapján a jogerős másodfokú ítélet végrehajtását felfüggeszteni szíveskedjen. A Fővárosi Törvényszék ítéletében a „*az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, azaz 3.000.000,- Ft (azaz hárommillió forint) valamint ezen összegnek 2009. november*

7. napjától a kifizetés napjáig esedékes a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%.kal növelt összeg valamint perköltség megfizetésére kötelezte ”.

Alperesnek ezen összeg megfizetése alperes számára – különösen most, a válság idején - olyan nagy megterhelést jelentene, ami veszélyeztetné a működésének a fenntarthatóságát. A P/4. szám alatt mellékelten csatolt 2012. évi mérlegből is jól látszik, hogy Panaszos Kft. adózás előtti eredménye negatív, 2.000.000,- Ft összeget meghaladó módon negatív (veszteség).

Ugyanakkor Panaszos álláspontja szerint felperesnek a végrehajtás felfüggesztése nem okozna semmilyen károsodást, hiszen ha az Alkotmánybíróság úgy ítéli meg, hogy a jogerős ítélet a jogszabályoknak megfelel, alperes köteles lesz az ítéletben foglaltaknak eleget tenni. Panaszos úgy véli tehát, hogy az esetlegesen későbbre halasztott panaszos fizetés, felperesnek joghátrányt nem okozhat.

Minderre tekintettel, alperes tisztelettel kéri a Bíróságot, hogy az ítélet végrehajtását felfüggeszteni szíveskedjenek.

Panaszos tájékoztatja a T. Bíróságot, hogy a Fővárosi Törvényszék ítéletét 2014. március 18. napján vette át, így panaszos az alkotmányjogi panasz indítványát a törvényes határidőn belül nyújtotta be.

* * *

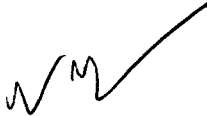
A fentiekre tekintettel

I. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 252. § (2) és a 253. § (1) bekezdésének Alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését.

II. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a megsemmisíteni kért bírói döntés Alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (7) bekezdését.

III. Kérem az elsőfokon eljáró, Tisztelt Pesti Központi Kerületi Bíróságot, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 53. § (4) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszban támadott döntés végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggeszteni szíveskedjék.

Kelt: 2014.05.19.

Indítványozó képviselő
Jogi képviselő aláírás

Melléletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok (a Pesti Központi Kerületi Bíróság 24.G.302.863/2011/18. számú ítélete és a Fővárosi Törvényszék 4.Gf.76.142/2012/8. számú jogerős ítélete)
4. Spatium Kft. 2012. évi mérlege

